

Document de Opinie / Măsurile „antiextremism” din regiunea transnistreană a Republicii Moldova (sumar)

Document de opinie (sumar)

Măsurile „antiextremism” din regiunea transnistreană a Republicii Moldova

De la 2007 până în prezent, sub pătrunderea apăsătoare a „combaterii extremismului”, structurile transnistrene au consolidat vocea critică, în dorința de a restabili dreptățile, au intensificat controlul asupra spațiului mediatic, au limitat drastic spațiul de expresie al societății civile și au promovat educația militară și activități cu potențial ridicat de violență în rândul minorilor.

Emergența și continuarea „luptei împotriva extremismului”

În regiunea transnistreană, instrumentele și paginile folosite în vederea „combaterii extremismului” au fost dezvoltate treptat, în baza modelului Federației Ruse și al altor regimuri autoritare consolidate. S-a început cu:

- Prima „legi” privind combaterea activităților extremiste a fost adoptată în 2002 în 5 ani diferență după ce a fost adoptată o lege similară în Federația Rusă.
- Accesul „judec” nu oferă o definiție explicită pentru conceptul de extremism.
- Definițiile vagi și prea generale termenilor „activitate extremistă”, „organizație extremistă” și „incidență extremistă”.
- Nu s-au stabilit limite clare privind măsurile de combatere a „extremismului” atunci când acestea interferează vădit cu:

promovarea unor valori ale civilizației prin intermediul unor amănunțite adrese „statistice”, apoi s-a început adoptarea unor măsuri care au conferit puteri discreționare structurilor de forță.

extinderea drepturilor armatelor și a libertăților fundamentale, cum ar fi libertatea de gândire, de conștiință și de religie, libertatea de opinie și dreptul la liberarea de expresie.

Concurența internațională internațională, lista interdicțiilor ale termenilor „extremism” și „legi” cuprinde 50 articole care nu se referă la utilizarea violenței.

În urma adoptării „legii” din 2007, a fost modificat „proiectul penal” și „proiectul constituțional” pentru a stabili faptele care constituie infracțiunile de „extremism” și a reglementa pedepsele care se aplică organizațiilor și persoanelor implicate în „activități extremiste”. Aceste pedepse influențează pe viața activității cetățenilor legitime în cadrul democrației, cum ar fi libertatea de opinie, exprimarea opiniilor critice pe rețelele sociale, publicarea unor videoclipuri satirice, declinarea legăturilor de afecțiune transnistrene etc.

Extinderea registrului de măsuri „antiextremiste”

Începând cu anul 2012, pe lângă dezvoltarea „extremismului”, structurile transnistrene au umplut „jigăria” din cadrul „combaterii

În 2012, a fost creată lista organizațiilor și persoanelor care se implică în activități teroriste sau extremiste.

În 2018, „combaterea extremismului” a fost integrată în principalele direcții ale „politicii de stat în domeniul antiterorismului” – document care stipulează că extremismul și violența teroristă sunt în rândul surselor respectate unele dintre principalele surse interne de „pericol terorist”.

Opinion Paper (Summary)

“Anti-extremism” Measures in the Transnistrian Region of Moldova

Since 2007, purportedly under the guise of “combating extremism”, Transnistrian structures have marginalized dissenting voices, subjected them to degrading treatment, tightened control over the media landscape, significantly restricted the scope for civil society engagement, and promoted military education and potentially violent behaviors among minors.

The Emergence and Persistence of the “Fight Against Extremism”

In the Transnistrian region, the tools and mechanisms employed to “combat extremism” have evolved gradually drawing inspiration from the practices of the Russian Federation and other established authoritarian regimes. It commenced with the propagation of alarmist narratives concerning threats to “stability”,

- The first “law” on combating extremist activities was enacted in 2002 (five years after a similar law was passed in the Russian Federation).
- This “law” lacks an explicit definition of “extremism”.
- It offers vague and overly broad definitions for terms such as “extremist activity”, “extremist organization”, and “extremist material”.
- Clear limitations on anti-extremism measures are absent, particularly when

they evidently interfere with human rights and fundamental freedoms, including freedom of thought, conscience, religion, freedom of association, and freedom of expression.

In contrast to international standards, the law’s list of “extremist” offenses includes acts that do not refer to the use of violence.

Following the adoption of the “law” in 2007, revisions were made to the “criminal code” and “constitutional code” to delineate “extremist” offenses and specify the penalties applicable to organizations and individuals involved in “extremist activities”. These purported offenses may encompass actions that are considered lawful and legitimate in a democratic environment, such as engaging in peaceful protests, expressing critical viewpoints on social media platforms, producing satirical content, or exposing illegalities committed by Transnistrian structures.

Expanding the Spectrum of “Anti-Extremist” Measures

Since 2012, alongside the establishment of a “extremism”, the Transnistrian structures have implemented various measures.

- In 2012, a list of organizations and individuals allegedly implicated in terrorist or extremist activities was compiled.
- In 2018, the “fight against extremism” was incorporated into the main directions of the “state counter-terrorism policy” – a document which identifies extremism and the erosion of patriotism among young people as primary domestic sources of “terrorist danger”.

